

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marție, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din Francia.

Este tocmai în ajunul de a aranja cșpozițiune universală, la care va lua parte lumea întrégă, spre a se convinge despre progresele culturale, industriale, comerciale și economice ale acestei țeri, care de un veac a ținut aprinsă făclia culturai și a civilizațiunei.

Se împlinesce tocmai un veac de când Spiritul civilizațiunii a scuturat jugul veacurilor trecute, tocmai un secol, de când s'au proclamat principiile de libertate, frățietate, egalitate, cari în curând au trecut granițele Franciei, și ați au străbătut până și în minele din Siberia, locul de internare a tuteor spiriter, cari voiau să scature jugul sclăviei și în colozul imperiu de nord.

În Francia au răsărit mai întâiu rațele luminose ale libertății, acolo au încălțit inimile omenilor iubitori de cultură, și până în zilele noastre ea a mers în fruntea civilizațiunii.

Un proces senațional ține în agitațiune spiritele luminate în Francia, și cu ea întrégă lumea civilisată, un proces senațional, care tocmai acum a ajuns în un stadiu nou, prin sentența care s'a publicat în Dumineca trecută.

In tómnă anului 1894 ministerul de răsboiu al Franciei face senaționala descoperire, că puterile străine au ajuns în posesiunea secretelor de stat ale Franciei.

Tradarea o au putut face ómeni aplicați în statul major, și mult timp nu s'a putut da de urma trădătorului.

In cele din urmă suspiciunea a cădut asupra unui căpitan tinăr din statul major, care de neam era ovreu, originar era din Elsașia, și fiind tocmai în creșterea antisemitismului în armata francesă, și încă destul de mare aversiunea contra Germaniei, și puțințele indicii au fost suficiente spre a pronunța asupra căpitanului sentența sdrobitóre: trădător de patrie!

Conform codicelui penal militar, căpitanul a fost degradat, și i s'a dictat pedepsa cea mare, izolarea de lumea întrégă, deportarea pe Insula Dracului, unde sta încuiat în un coțet, și vecinic păzit, încât cu nimenea s'e nu mai vorbescă.

Acosta gróznică pedepsă s'a continuat 5 ani de zile. Într'acea s'au ivit bănueli, că căpitanul Dreyfuss nu a fost vinovat de tradarea de patrie. Că petrațarea procesului lui nu a fost publică, ci secretă, acosta încă se mai putea scusa; s'a constatat înse, că condamnarea a urmat pe basa actelor secrete, cari nu au fost comunicate cu apărătorii căpitanului.

După 5 ani de zile procesul a ajuns la curtea de cassație, care a anunicit sentența dela 1894 și a ordonat petrațarea nouă.

La petrațarea acosta a fost de față și martirul, care 5 ani a fost deportat pe insula Dracului.

Petrațarea a fost publică, a durat 4 săptămâni. Din ea reiese, că cineva a comis tradarea, dară cumcă

tocmai Dreyfuss a fost trădătorul, acosta nu s'a documentat.

Tribunalul militar din Rennes din nou a pronunțat sentența de vinovat, înse nu a mai aplicat pedepsa care se cuvine trădătorilor de patrie, ci el a admis circumstanțe ușurătoare, și pedepsa o a statorit în 10 ani închisóre.

Sentența acosta ține acum lumea în agitațiune; de aceea sunt acum privirile îndreptate spre Francia.

Acusatul a luat recurs contra acestei sentențe, și ea va mai ocupa încă forurile judecătorești.

Discusiune începe asupra acestei sentențe, și ea se și face și, pro și contra.

Spiritele sunt iritate, ómenii divisați în două tabere.

Deocamdată a învins cu sentența acosta partida militară, și nu e fără temeiu temerea de o dictatură militară, care ușor pôte suci capul republicei.

Elementele unei revoluțiuni interne, tóte sunt date, lipsese un geniu ca Napoleon, și zilele republicei sunt numărate.

Dacă va fi s'e se ia la revisiune sentența acosta, atunci ea se va lua pentru cuvântul că nu i-a succes a documenta vinovăria acusatului, și a lăsat în nedumerire a toți, câți țin la sfințenia dreptului.

Ar fi grozav spectacolul, când am sci, că un nevinovat a fost stigmatizat numai pentru-că a fost nesimpatic superiorilor, numai pentru-că el este evreu.

Dl Dr. Alesandru Mocsonyi, asupra situațiunii politice. „Tribuna” de Mercuri publică părți din două scrisori ale dlui Dr. Alesandru Mocsonyi, prin cari dsa își arată părerile asupra situației politice în genere a țerii noastre și în deosebi asupra celei a poporului român și a ținutei ce poporul nostru crede dsa că trebuie s'e poporul în politică în zilele acestea.

O scrisóre a fost adresat'o dlui Dr. I. Rațiu prin Iuniu, ca răsups la o învitate ce dl Dr. Rațiu i-o făcuse a participa la o consultațiune politică, — a doua e răsups dat unui mare țiar din Pesta, care i-a cerut părerea asupra activității ori pasivității Românilor față de alegile parlamentare.

Încercătura duréză. Audiențele la Monarch și când Széll, când ministrul de externe, când doi împreună. Luni Coloman Széll a fost iarăși în audiență la Maj. Sa. După amiazi a conferit cu contele Thun.

Monarchul a învitat la sine pe Dr. Kathrein, președintele partidei populare catolice și fost președinte al „Reichsrat”-ului.

Din Austria.

Într'un viitor neasemenat de frumos, într'un viitor larg, vecinic tinăr, pe ale cărui orizonturi s'e plutescă o vecinică auroră, vecinice zori ale iubirii!...

Sfânta simțire ce creștea în sufletul lor, era mai mult decât o iubire: era o adorare a unui vis lucifer, care pornește de la răsărit urcând bolta creșcă spre a scobori la apus, nu adoră mai prea-curat stéua strălucitoare ce-l așteptă 'n calea de aur a amurgului, pe cât se iubeau acești doi copii. Și cu tóte astea, D-șeu...

Dar pot eu óre s'e me revoltă contra lui D-șeu? O, Dóme, Dóme, neapăsat, atât de crud? O, Dóme, Dóme, la ce ai mai înzestrat pe om cu atâtea simțiri înalte, când nu-i faci parte pe pământ de obiectul scump acelor simțiri?... Și tu mórte, mórte, de ce faci pe atâtea ființe s'e plângă duros de amar pe ruinele unor visuri stinse, pe sfărâmurile unelor adănci simțiri!... Mórte, mórte, multă jale lași pe unde treci!...

II.

Era în vacanția Paștilor. Primăvara alerga vesel din arbor în arbor deschidând cu degetele ei fine mugurii creșcuți, suflând aer cald peste ei, învăluindu-i în lu-

Ómeni respectabili și învêrstă, căpitani se cunosc de mult; au familie și se iubesc cu acea iubire pe care o întărește prietenia vechie și pare o tovrășie din tinerețe spre a se bucura cu toții la fericirile unuia și a se întrista cu toți la nonorocirile altuia.

Căpitanul Avrănescu are mai mulți băeți; Georgescu numai fete, și ce fete drăguțe și cuminte! Lizica, una din cele mici, — sunt vre-o cinci cu tóte, — e de vre-o doi-spre-șee ani: o brunetă cu niște ochi albaștri, mari — minune! ce-i luminéză paliditatea chipului ei visător, atât de straniu... Ea e într'un internat din alt oraș, unde pe lângă studiu, face și musică la piano. De vacanție e adusă tot-d'a-una acasă și ce bucurie pe ea ca s'e-și vadă soriórele, părinții!.

Dar... gândul ei sbura ades, fórte ades, deși înțeleze încă, spre simpaticul și blajinul Ionel, unu din fiii căpitanului Avrănescu. Copilăriseră împreună și numai școlă îi despărțise: el urma cursurile gimnasiului din oraș, pe când ea era trimisă într'un pension din orașul C. Dar se vedeau în vacanție, și se înțelegeau din ochi iubindu-se cu acea fragedă și nevinovată iubire a copilăriei. Bêtrânii se uitau le ei plini de speranță între-

bându-se din ochi: „Ce țici, mâine-poimăne... hai?...”

Și așa trecuse vremea, și copiii se făcuseră mari și par-că ei înșiși își dau séma cum prietenia din copilărie se schimbă pe nesimțite în ceva nou și turburător și totuși atât de dulce; o simțire ce-ți umple mîntea cu fel de fel de visuri și sufletul cu fel de fel de iluzii, ce te fac adesea s'e cați pe gânduri, s'e fi trist, fără s'e ai de ce, și vesel iar așa, s'e suspini când vine séra, stingându-ți privirile rătăcite în amurgul liniștit, și vędându-te singur și nevoit de a te închide în singurătatea camerei tale, o, dar câte nu se petrec în bietul suflet când începe a fi stăpănit de... iubire!

Și cam același lucru se petrecea în sufletul celor doi copii. Cu acea curățenie de suflet ingerescă, cu gândul plin de visurile cele mai nevinovate, cu inima inundată de un dor adânc, Lizica adora pe Ionel, pe blajinul Ionel, pe acela ai cărui ochi visători, plutitori într'o nesfârșită idealizare a vieții, păreau că sorb în adâncimea luminei lor scânteitóre, icóna palidă și atât de blândă a tinereții copile.

Câtă sinceritate și devotament în sufletul lor, câtă idealizare și desinteres în mintea lor, câtă așteptare fericită și speranță

FOIȚA

Două lacrimi.

I.

Căpitanul Avrănescu și căpitanul Georgescu, amândoi în retragere, stăteau într'un orașel de munte din țară, avându-și locuințele aprópe una de alta, așa de aprópe încât dacă strigai pe cine-va din curtea unuia, se aușea cu siguranță la cel-l'alt. Casele căpitanului Avrănescu erau aședate la un colț de stradă rămesu în vale, pe când ale celui-l'alt erau zidite în spinarea muntelui care stă de pază întregului orașel. Din pridvorul caselor acestuia, aveai o priveliște minunată; se vedeau în stânga șirurile munților, la pólele cărora, ca o uriașă trîmbă de pânză albă, se întinde o fluviu, peste care stă încremăntat într'o vecie învîrtit un enorm pod de fier; la drépta niște dealuri cu vii; mai jos, cotitor pe lângă cóstă, trece gálăgios un rîu, care se varsă în fluviu; apoi dincoace de rîu e splendida grădină publică, sálbătecă în frumșețea ei naturală, în care isvoresc vre-o trei izvóre cu apă minerală. Aci e una din marginele orașelului și tot aci sunt zidite casele celor doi căpitani.

Kathrein a raportat Maj. Sale asupra situațiunii. Se crede, că Kathrein va lua rolul, ce l'a avut la început Chlumecy de-a încerca apropiere între Nemți și Cehi.

Afară de Kathrein mai apare pe orizontul politic și contele Clary locțiitorul Stiriei. El a mers, invitat, din Graz la Viena.

Wolf șeful radicalilor germani, a ținut Duminecă o vorbire în Leibnitz, dîcînd între altele, că Germanii radicali vor împiedeca, chiar și cu prețul vieții, alegerea delegațiunii. Delegațiunea nu se va putea alege în parlament, decât retrăgîndu-se ordonanțele de limbă, și revisuindu-se pactul cu Ungaria!

*

În congresul social-democrațiilor din Austria, care se va ține la 24 Septembrie în Brunn, va fi supusă aprobării generale următoarea moțiune:

„Austria nu pôte forma decât numai un *stat federativ și democrat al naționalităților*, care au să fie despărțite în teritorii autonome-naționale cu administrație proprie, și pe baza unei delimitări naționale.

Fiecare teritor autonom-național formeză o unitate independentă, care își regulază singur afacerile naționale, în mod cu totul independent.

Minoritățile naționale de pe teritorii mixte, vor fi apărate, cu privire la drepturile lor naționale, prin o lege specială.

Nu cunoștem preferința națională; respingem ori-ce reclamare a unei „limbi de stat“ și chiar faptul existent că limba germană e astăzi limbă de comunicație oficială, îl considerăm numai de o necesitate practică, până ce nu se va putea face altcum!”

Revistă Bisericească.

Câte-va cuvinte asupra

Simbolului Apostolic.

(Urmare)

Simbolul însă ce ne preocupă, este cel numit apostolic.

Între cele trei simboluri amintite, numite ecumenice sau universale, ca fiind cele mai răspândite și întrebuintate în biserică din cea mai profundă anticitate, simbolul așa numit apostolic, ocupă un loc distins, atât pentru vechimea, cât și pentru autoritatea și usul ce a avut în biserică, mai ales că purta numele apostolilor și acestora se atribuia chiar și alcătuirea lui.

Acest simbol ni s'a păstrat în grecește, latinește și în foarte multe traduceri germane vechi și galice.

Traducerea română după textul recept, grec și latin al Simbolului, este următoarea:

„Cred întru unul Dumneșeu, Tatăl atot-țuitorul, făcătorul cerului și al pămîntu-

mină. Fluturii se arătau de ici și colo plutitori în aer, albi cu aripile punctate cu negru. Copiii se jucau alergînd ușor, zburdălnici prin grădini, pe străzi, pe culmea muntelui ce 'nconjură orașul, țipînd de bucurie la vederea fie-cărui fir de iarbă.

Câtă fericire în natură, câtă durere în lume!...

Împreună cu prietenul C. mă dusesem în ziua aceea la căpitanul Georgescu în familie. Cercul intim al acestei familii tot-d'una mi-a umplut sufletul de fericire: atîta simplitate și sinceritate, atîta nevinovăție și curățenie de suflet, zugrăvită pe chipul copiilor, și apoi dulcea reverie ce plutea în ochii visătoarei Lizica, — toate acestea me rideau din proza banală a vieții, într-o sferă ideală de oameni sinceri și buni la suflet, unde o încruntare din sprîncene, o privire posomorită, un gând rău și vătămător, o vorbă supărătoare, — păreau lucruri necunoscute.

Era seră și lumină în ziua aceea; totă camera în care ne aflam în intimitatea celor cinci copile dragălașe, era inundată de lumina soarelui ce pătrundea pe geamuri, și de luminile atîtor ochi frumoși și plini de viață. În cameră era și un piano mare; pe clapele lui albe de fildeș străluceau fire lungi de raze.

„tului; și în Iisus Christos, Fiul său unul „născut, Domnul nostru, zămislit din Duhul „Sfînt, născut din Maria feciōra, care a pămîtit sub Pilat din Pont, s'a răstignit, a „murit și s'a îngropat, pogorându-se întru „cele mai de desubt, înviind a treia și din „morți și înălțindu-se la ceruri, ședînd dea „dreapta lui Dumneșeu Tatăl a tot puternic, și d'acolo venind spre a judeca pre „cei vii și pre cei morți. Cred în Duhul cel „Sfînt, o biserică sfîntă universală, comuni-tatea sfinților, ertarea păcatelor, învierea „trupului, viața viitoare. Amin“.

Originalul grec și latin al textului recept, admis de toți ca autentic, este același și în totul identic, ceea ce a făcut pe mulți să creadă că textul grec este o traducere fidelă și ad literam a celui latin.

Acastă presupunere însă, care complace apusenilor, n'are altă bază decât numai perfectul acord care există între textul grec și cel latin. Dar dacă singur acesta este argumentul pentru a susține că textul latin ar fi mai vechiu, apoi identitatea și perfectul acord, nu pôte duce la presupunerea că după textul grec s'a putut face o traducere latină ad literam?

În favoarea acestei din urmă suposițiuni mai milităză și faptul istoric, că textul grec, bine înțeles într-o formă mai prescurtată, este mai vechiu decât cel latin. Este știut că Iuliu, Episcopul Romei (337 și următ.) cere lui Marcel episcopul Angirei textul acestui simbol pe care el îl trimite, în grecește, însoțit d'o epistolă. Acest text al simbolului este cel mai vechiu formular din căte istoria și simbolica cunoște; iar textul latin în uz în biserică Romei, pe care ni-l face cunoscut Rufin, este identic în totul și adliteram cu acela al lui Marcel. Bazat pe identitatea dintre aceste două texte, cine ar putea țice, sau îndrăzni a susține, că textul lui Marcel ar fi provenit din cel raportat de Rufin?

Tot ast-fel este, credem, și cu potrivirea originalului grec și latin al textului recept. Este dar mult mai admisibilă și mult mai aprōpe de adevăr ideea că textul grec al lui Marcel, în decursul timpului, suferind adaose, ele au fost introduse în textul latin, și pentru a se curma odată cu adaosele și interpelările, s'a stabilit un text recept, admis și recunoscut de toți, greci și latini, bine înțeles fiind mai multă probabilitate că cel latin a rezultat din cel grec, istoricește constatat ca cel mai vechiu.

(Va urma).

Din România

(Din cercurile armatei). Dl general Iacob Lahovari, ministru de rășboiu, studiază împreună cu comitetul inspectorilor generali ai armatei, modificarea codului de justiție militară.

Dl Lahovari lucrēză de asemenea și la mai multe reforme de introdus în armată.

Nu știu ce nevoie sufletescă mă făcu să doresc ascultarea unei melodii din piano: se vede că fericirea vieții nu e completă decât prin artă!...

Și atunci m'am adresat rugător micii Lizica, să ne cante ceva la piano. Nu observasem până atunci întristarea ce se zugrăvise pe chipul blândeii copile.

— O, nu se pôte să cânt!... S'aude!...

— Unde? o întreb eu mirat.

— La Ionel! Și după mîna ei gravă și tristă presimțiu lucruri nu tocmai fericite. Și o întrebai repede, grăbit: „Care Ionel? Ce e cu el?... Lămuriți-mă și pe mine!“

— Ionel Avrănescu trage să mōră!... Sărmanul Ionel are febră tifoidă...

— Cum se pôte!...

— Da! e foarte adevărat, răspunse fiica cea mare a căpitanului. Ce nenorocire ne așteptă pe toți!...

— Cum asta? Vē e rudă, pôte?

— Nu, dar ținem atît de mult la familia asta!... Și noi copiii ne-am iubit de mici!...

— Înțeleg, totuși cred că nu v'ar da atît de mult de plîns și dv., în cel mai nenorocit cas!

— O, nu vorbi așa! Și se nu ne mai gîndim la o nenorocire pe care de altfel o prevedem.

Revistă Externă

Din Sērbia.

Regele Alexandru al Sērbiei a fost interjvat de curēnd de un țiarist. Regele a spus, că radicalii cari au arangeat și complotul mai nou, sunt o „adunătură de asasini și hoți“, cari de țece ani nu fac decât să asasineze, să delapidizeze banii publici și să conspire, pregătind mereu revoluțiuni.

„Nici o țeră monarchică, a declarat regele, nu pôte să dorēscă cāderea casei Obrenovici. Nu e adevărat, că radicalii sunt prietini Rusiei. Ei sunt nisece revoluționari, capabili de tōte. Asasinatul politic este baza principiilor lor. Ei nu citesc decât cărți anarchice și nihiliste. Un general radical scrie scrisori anarchice și iață, țise regele Alexandru, fotografia acelor scrisori. Rusia ar putea să ne sprijinească în Orient, dar eu nu voesc aventuri. Vreau prietinia tuturor puterilor. E u conduc politica țerei mele, iar nu tatăl meu Milan“.

Regele Alexandru a mai țis, că actulul proces nu e un proces politic, dar e un proces de rēu-făcători, făcut la lumina țilei. Regele a sfērșit declarānd, că în acest proces se va păstra legalitatea și dreptatea.

Se vede și din acest interview că în Sērbia patima politică a ajuns a tōte covērșitōre. Când chiar Regele nu se pôte reține a vorbi în termini atît de aspri.

O depeșă din Petersburg spune că țiarele rusece, chiar și cele oficiōse, cer depărtarea lui Milan din Serbia!

DIN BUCOVINA.

Sub titlul „*Bunăvoința față de preoți-mea nōstră*“ cetim în „Patria“ din Cernăuți următoarele:

„Clerul nostru încă nu observă în purtarea sa cu autoritățile civile, acea atitudine resolută și conștientă, pe care o întălmim la preoții ritului romano-catolic. De aceea este el adese-ori tratat cu mai puțină băgare de sēmă!“

Noi vom fi atenți de acu asupra acestei împrejurări și vom aduce casurile concrete imediat la cunoștința publică.

Dacă un paroch sau cooperator cere vr'un ajutor din fondul religionar, trec anila mijloc pân' îi vine rezoluția. Mai ales la guvernul din Cernăuți chestia stagnēză duzine de luni!

Se înțelege că avēnd domnia a se ocupa, după receptul lui Würfel, cu acțiuni politice, n'au timp pentru a rezolva cele curente, mai puțin interesante!

Dacă petentul, neliniștit de atâta trăgănanare se interesēză în fine de sōrtea petiției, atunci i-se asigură, că ea — e deja trimisă ministeriului. Cu mare bucurie recērcă el la ministeriu. Dar' aici suferă o desilusionare! Ministeriul de regulă nici n'a primit

încă petiția! La Cernăuți i-s'a țis acestea numai pentru a-l molcomi.

Astfel se întēmplă, că petiții pentru un ajutor date în Ianuarē se resolvă abia în Octomvrie sau mai țârțiu, când petentul, care avea să întreprindă o cură la o bae de pildă, nu se mai pôte folosi de avantajul acordat. E în adevēr scandalos și degradător cum se procede!“

Tot „Patriei“ i-se scriu, în numărul mai recent al său, de un preot frunțas, următoarele din Cămpulung:

„Din partea I. P. V. Consistor archiepiscopesc ni-s'a fost trimis un elaborat relativ la urcarea „stolei“ parochiale. Acest elaborat a emanat de la un comitet din sinul Consistorului, cu tōte acestea proiectul urcării stolei nu s'a acceptat de către păstorii sufletești ai protopresviteratului Cămpulung, ci s'a luat următoarea rezoluțiune:

„Noi aici adunații preoți ai protopresviteriei Cămpulungului considerăm proiectata urcare a „stolei“ de absolut necorēspunđtōre, căci prin urcarea acēsta s'er micșora necesarmente salariile preoțești, cari și de altcum sunt foarte minimale. Prin acēsta urcare a stolei se eliberēză cea mai mare parte a populațiunii de ori-ce dare, iar' păstorii sufletești se obligă la atît de multă muncă fără desdăunare; afară de aceea se mai recheamă în viața așa numitii „mariași“, cari de mult nu mai esistă. Considerānd tōte acestea, suntem firmi decizi și a nu primi, acest proiect al urcării stolei, ci cu toții pleďăm pentru totala desființarea a așa țisei „stola“, iar' ca ecivalent pentru ea să se adaogă:

parochiilor 600 fl.
administratorilor și esposiților . 400 fl.
iar cooperatoriilor 200 fl., anual
la salariile de acuma. În schimb pentru acest adaos ne îndatorim a isprăvi tōte funcțiunile, amēsurat prescriptelor „Trebnicului“ și ale „Ritualului“, gratuit, sub grea răspundere personală, în cas că le vom desconsidera“.

Primejdia rășboiului.

Din Londra se țegrafēză cu data de 11 Septembrie: Consiliul ministerial e în permanentă. Se anunță din isvor sigur, că textul ultimatului pentru Transvaal egata. Consiliul ministerial va decide mîne în cestiunea trimeterii ultimatului.

Tōte păturile poporațiunii sunt grozav de iritate. *Nimeni nu mai crede în ocolirea rășboiului.*

Sciri sosite din Pretoria la Amsterdam în 11 Septembrie, spun, că *inimicitiile faptice se vor începe în Octomvrie.*

Burii speră, să pōtă pune în linie de luptă 60.000 de omeni bine echipați.

stă penibilă stare sufletescă ce ne înăbușea pe toți.

Din întēmplare întră tocmai atunci și căpitanul Georgescu. Se schimbară câte-va vorbe banale de vedere, și atunci găsii momentul să reviu la piano.

— Nu-i așa că d-șōra Lizica ne va canta la pian, domnule căpitane?

— De, știu eu!.. Lizico dragă, ce țici, Cântă-ne ceva! Ce stai așa de tristă? Ori cântați amēndouē, „à quatre mains“.

S'au așețat două din ele la pian și au cântat o bucată tristă, dureros de tristă.

Dar Lizica nu părea de loc satisfăcută; laudele aduse în urmă, mai ales ei, părea că nici nu le aude, gîndul îi sbura la Ionel, care tragea să mōră. Cum ar fi vrut să fie la patul lui aprōpe, spre a cădea în genunchi rugāndu-se lui D-șeu, Feciōrei Maria, lui Iisus, dōr s'o îndura cine-va de durerea sufletului ei nevinovat și o răpi din ghiarele morții pe Ionel, spre a-l lăsa să trăiască spre fericirea ei!

Rēmase singură la pian; își ținti ochii în aer în semn de rugăciune, și, inspirată de țingeri, de cercul deschis, care aștepta sufletul nevinovat al dragului ei Ionel, începu a cānta „La Priere d'une Vierge“.

În vremea asta apăru pe ușa cu un aer foarte țngrijat, tristă și mahnită din caleafară, soția căpitanului Georgescu. Tōte fețele zărindu-o, o întrebară țngrijate:

— Ce veste, mamă? Cum îi mai e?

— Se duce, bietul Ionel!... Doctorul a spus că nu e de scāpare...

— Vai mamă, bietul Ionel cum se mōră? exclamă una din fete, pe când Lizica cu totul sprijinită de piano și cu capul în palma mînei, visa mōrtea a două țiefe; sfărîmarea unor ilusii atît de frumōse; înăbușirea unui dor fără țargini, stingerea unei iubiri abia rēsărite în sufletul ei de copil-suflet rānit de mōrte.

Acum, da! ar fi voit să cante la piano, pentrucă se simțea apăsată de nevoia, de durerōsa nevoie de a-și mângăia sufletul prin acordurile armoniōse ale pianului. O, cāt de greu își vindecă sufletul rānile sale!...

Și ca să nu i-se observe acēstă bruscă schimbare, întinse degetele pe clapele pianului, care sunară încet, ușor, dar a căror vibrații păreau începutul unui plāns sēlbatic. În acea atmosferă ce o face în jurul nostru prevestirea morții, sau numai teama de mōrte, melancolia devenise apăsatōre în sufletele tuturor. Trebuia într'un fel să se schimbe acē-

Procesul din Belgrad.

Vineri a început la Belgrad procesul în afacerea atentatului și a înaltei trădări. Acuzații au fost aduși în fața tribunalului excepțional, de șase geandarmi. Autorul atentatului, Knezevici, a fost pus singur, înaintea primului rând de acuși. Președintele constată că afară de Knezevici, sunt dați în judecată, pentru înaltă trădare, Pašici, Upoševici și Angelici. Acusatul Pašici, fost prim-ministru, cere cuvântul, dar i-se refuză. În timpul acesta intră în sală reprezentanții misiunilor străine.

Procurorul general citește actul de acuzare. El constată deplina mărturisire a atentatorului și declarația acestuia că a fost îndemnat și plătit de conjurați. Knezevici avea însărcinarea să omore pe regele Milan; în urma asasinatului avea să izbucnescă o revoluție; regele Alexandru era silit să părăsească Serbia, iar pe tronul sârbesc avea să fie adus Karegeorgevici. Ca urzitori intelectuali ai atentatului, Knezevici a desemnat pe colonelul Nicolici, Pera Kovacevici, funcționar comunal în Belgrad, pe Mihail Dimici, fabricant de licoruri, apoi pe o persoană necunoscută.

Angelici, fost prefect de Șabaț, s'a spânzurat cu o frânghie făcând din cearșafului. El a lăsat scrisori către nevasta sa și fratele său, în cari declară că a luat hotărârea acesta spre a-i scăpa de rușine și spre a asigura soției sale pensia cuvenită.

Pentru viriliști.

— Publicațiune —

În sensul §-ului 25 al art. de lege XXI din anul 1886 se aduce la cunoștința publică că comisiunea verificatoare chemată de a rectifica lista membrilor viriliști (celor mai mari contribuabili) ai comitatului municipal, i-și va ține ședințele în cancelaria notarului comitatului în Sibiu în 21 și 22 Septembrie a. c. În zilele amintite lista menționată va fi expusă întru publică, și tot în acele zile se pot face reclamații verbale sau în scris pentru inducere în listă.

În sensul §-ului 27 din citatul art. de lege se provoacă toți aceia, cari voesc a profita de favoarea §-ului 26 al legii menționate, cu în decursul ședințelor să-și documenteze verbal sau în scris îndreptățile lor, căci în cazul contrar vor rămânea de astădată lipsiți de favorul §-lui 26, de a li-se socoti dublu contribuțiunea.

Conspectele de dare, cari servesc de bază la rectificarea listei viriliștilor, sunt expuse în biroul notarului, și din ziua de astăzi până în 20 Septembrie inclusive se pot face reclamații contra acestora. Lista viriliștilor statorită se va afișa în 24 Septembrie a. c. la casa comitatului și se va expune întru publică în decurs de 15 zile în cancelaria notarului comitatului.

Recursurile contra ei se pot substerne în termenul acesta la comisiunea revizătoare permanentă.

Sibiu, în 8 Septembrie 1899.

Gustav Reissenberger m. p.,
vice-comite.

Primele acorduri păreau în adevăr vibrațiile unor aripi filifitice de inger, care se ridică la cer. Câtă melancolie în melodia acesta! Cum tot sufletul cade în extazul rugăciunii la auzul ei!

Să fie în adevăr totă muzica o rugăciune sfântă către Dzeu, o rugăciune prin care sufletele își cer deslegarea vremelnice sau pe veci de corp, spre a pluti singure, libere, spre stele, urcând pe câte o rază din stea în stea, din vibrație în vibrație, mereu, mereu?

Cum ne cuprinsese sufletul tuturor într'un farmec de vis, într'un dor de adormire vecinică! Toți visau adenc, ascultând pierduți; numai Lizica, copila al cărei suflet era rănit de morțe, rămăsese nemșcată, cu chipul palid, inspirat, ascultându-și aiurită ultima melodie, ultimul suspin din „Rugăciunea unei Fecioare”, ce se stinge în aer ușor, ușor ca sufletul unui murind!.

Când mi-am aruncat ochii spre densa cu atenție, am zărit în ochii ei mari, visători, a căror privire vagă era ațintită în haos, părând ea a vedea lumea cerescă unde va trăi Ionel pe veci, și unde o va aștepta și pe ea, două lacrimi mari strălucitoare, atârând tremurătoare de vârful genelor...

(„Fl. A.”)

N. Mihăescu;

NOUTĂȚI

Dela Berlin la Alexandria și Cairo.

Agenția „*Stangen*” din Berlin a propus direcțiunii S. M. R. („Serviciul Maritim Român”) de a crea o agenție romano-germană pentru transportul de călători de la Berlin pentru Alexandria și Cairo, orașe cari au devenit stațiuni hivernale și cari atrag în fie-care an un mare număr de turiști.

Direcțiunea S. M. R. rezervându-și dreptul de a se pronunța, a pus condițiunea ca agenția *Stangen* să înființeze la New-York o a doua agenție, ca să asigure liniilor române, ferate și maritime, traficul de călători din lumea nouă, spre Extremul-Orient, care actualmente se scurge pe trei căi diferite New-York-Londra-Alexandria.

Trajectul Londra-Triest-Alexandria se face în 140 ore; Londra-Marsilia-Alexandria în 132 ore; Londra-Brindisi-Alexandria în 130 ore. Același drum, prin Hamburg-Berlin-Constanța, s'ar face în 115 ore.

În acest cas, călătorii ar fi transportați cu luxosele vagoane ale companiei internaționale de vagoane cu paturi și apoi cu vapoarele S. M. R. cari sunt cele mai repede din tot Orientul.

Se știe că în scopul prelungirii liniei până la Alexandria, se vor comanda încă 2 vapoare, tip „*Regele Carol I*”, cu o viteză de 18 mile pe oră.

Internatul gr-or. din Beuș.

În 9 Septembrie n. a fost deschis internatul gr-or, nou edificat la Beuș. Sfințirea se va face la 20 n. l. c., mergând la sfințire și Prea S. S. părintele episcop Goldiș. Au fost primiți în internat 54 de inși; ar fi intrat și mai mulți, dar nu a fost loc. Intre primiți se serie că sunt și doi fii ai faimosului protopretor Beliczay, și nu fără cuvânt lumea se miră, ce caută și cum au putut fi primiți în internat acești tineri străini și de confesiunea și de națiunea noastră?

O masă de ofițeri otrăvită.

O fôie din Oradea-mare serie, că corpului ofițeresc a regimentului 37, care își face manevrele pe la Halmagi (com. Aradului), i-s'a întâmplat într'una din zilele săptămânii trecute, una nostimă de tot.

Trecând prin o pădure mare spre Halmagi, ofițerii au vădut că e plin prin pădure de bureți frumoși. Au spus ofițerului de menaj să lase să culegă bucătarii bureți să le pue la masă. Bucătarul întrebat de cunoște pe cei buni din cei răi, a răspuns că da, îi cunoște. I-s'a spus să culegă dară. Și a cules bucătarul bureți berechet. La prânz bucuria ofițerilor când lângă carne li-se pusă o bogată garnitură de bureți. Dar abia s'au depărtat dela masă, și ține-mi-te nene la dureri de cap, la zgârciuri de stomach, la arderi în tot trupul! Toți s'au bolnavit. Medicii militari nu erau de nici un folos, căci și ei mâncaseră și și ei erau bolnavi. Abia li-s'a putut veni într'ajutor de medicii civili. Unii ofițeri au zăcut două zile. În ziua următoare mâncării de bureți, regimentul a avut — „*Rasttag*”, și de odichnă, căci comandantii erau toți amețiți.

Pe Dreyfuss e vorbă să-l pună pe picior liber nu peste mult.

I-s'e socotesc anii ședuți în deportație, în arest preventiv, și i-s'e scade 1/4 a pedepsei ce se iartă robilor ce s'au purtat bine, și așa, după-ce cauza lui va fi decisă și de forul militar superior la care s'a apelat, va urma o hotărâre în acest sens. Presa jidană agită grozav.

Ciuma. Știri oficiale sosite din orașul Kolobowka, guvernământul Astrachan, unde se localisase ciuma, arată că situația locală s'a emeliorat cu totul și pare a dovedi că bôla s'a stins, în urma măsurilor luate.

Intr'adevăr, de la 9 August stil vechiu nu s'a mai ivit nici un cas nou.

Un mare binefacător.

Marți s'a făcut la Craiova înmormântarea marelui proprietar Ignățescu.

Academia Română a delegat pe d. V. Maniu, membru, ca să asiste la înmormântarea lui Ignățescu.

Decedatul a lăsat într'aga sa avere cu

un venit de peste 35.000 de lei Academiei Române.

DI Maniu a depus o corônă din partea Academiei și a pronunțat un discurs.

Turnuri de pază la hotar între Rusia și Germania. Guvernul rusesc a ridicat la hotarele despre Germania pe o linie întinsă turnuri signalizătoare, făcute din lemn, înalte de 12 metri, în cari se șadă soldații de pază. Turnurile vor fi legate între sine precum și cu cordonul următor, de la spate, prin telefon, ca îndată ce o pază observă ceva, să pôtă repede vesti pe cealaltă. Fiecare turn își are ochianul său, ca soldatul de pază să pôtă vedea cât mai departe înainte. Pe rând Rusia va ridica aceste turnuri pe într'ega linia de hotar spre Germania.

Școlă practică de agricultură. Cu începerea dela 1 Septembrie, Academia română înființază o școlă practică de agricultură la comuna Móra-Grecilor, din județul Vaslui.

Școlă va fi înființată din fondul decedatului Ioan Agarici, care a lăsat două moșii pentru acest scop.

Cursurile școlilor vor dura 3 ani, și pe lângă agricultura se vor preda și cursuri practice de meșteșugurile cele mai necesare săteanului.

În această școlă se vor primi numai fii de săteni.

Cea mai mare linie ferată din lume. Inginerii, cari au fost însărcinați cu studiarea planului pentru linia ferată trans-americană, și-au prezentat deja rapoartele guvernului din Washington. După noul proiect, care se va realiza în timpul cel mai scurt, va fi împreună America de nord cu America de sud printr'o uriașă linie ferată, ce va trece peste istmul de Panama. Acesta ar fi cea mai mare linie ferată din lume, căci e proiectată pe o întindere de 17.000 kilometri, pe când linia de la Cap la Kairo va avea numai 12.000 kilometri în lungime, de cum-va se va putea construi vre-odată.

Linia trans-americană va pleca din New-York spre Laredo la granița mexicană (2506 mile), apoi va traversa statul Mexico (1644 mile), Gautemala, republica Salvador și Honduras (500 mile), Nicaragua, republica Costa-Rica (570 mile), Ecuador (660 mile), Peru (1800 mile), Bolivia și republica Argentina (1600 mile). Stațiunea finală va fi Buenos-Aires. Construită e deja linia trans-americană în lungime de 4470 mile, și speșele totale vor fi cam 874 milioane dolari.

Reuniunea română de înmormântare din Sibiu.

despre care făcuserăm amintire pe la sfârșitul anului trecut, precum aflăm din isvor competent, este pe cale de a se înființa. Liste de înscriere se află la părintele Nic. Togan, capelan protopopesc; Constantin Dimian, administratorul parohiei din Suburbul-de-jos; Toma Joandrea, învățător la școlă poporală din suburbul Iosefin; la cassarul „*Reuniunii Sodalilor români*” Florea Crucița, și la Victor Tordășianu funcț. consist. La înscriere se solvește un fl. drept taxă de înscriere. Atragem atențiunea inteligenței, meseriașilor și a țeranilor asupra acestei întreprinderi folositoare.

Rezoluție de — cerșitori!

Avem de înregistrat și o grevă a cerșitorilor, acum la coda vécului, care e destul de bogat în cazuri senzaționale și extravagante. Greva s'a petrecut zilele trecute în Madrid.

În într'ega Europă n'a fost până acum oraș în care lumea cerșitorilor să se fi sporit și consolidat într'o măsură atât de considerabilă ca în capitala Spaniei; iar acum această lume întregă e amenințată în cele mai vitale drepturi ale sale. Neașteptată schimbare n'a provocat-o vre-o ordonanță a poliției, ci faptul că în Madrid s'a constituit o ligă contra cerșitorilor, al cărei scop e să vindece pe cale socială răul ce se înăprește și lățește pe și ce merge. Liga drept aceea a colectat sume foarte însemnate pentru a ajuta pe cei în adevăr lipsiți de mijlăce, iar pe cei dispuși la lucru să-și bage la stăpân. La știrea despre noua ligă, cerșitorii s'au adunat cu toții, și după o puternică demonstrație au decis să părăsescă orașul care umblă să-și despöie de propriul caracter și de vechile lor drepturi; căci trebuie să se știe că cerșitorii spanioli sunt constituiți într'un fel de brăslă privilegiată deja din veacul al cinci-spre-đecelea. Aceste privilegii și-le ved acum amenințate din partea ligei și de aceea au părăsit în masă orașul.

Un caz analog de emigrare s'a mai întâmplat și în veacul trecut, când guvernul a voit să bage pe cerșitori în armată, dar ei au și părăsit Eldorado al cerșitorilor, cum a numit Madridul un scriitor contemporan.

Liga și-a ținut săptămâna trecută ședința ordinară, în care s'a raportat despre emigrarea cerșitorilor și organizarea lor. Din datele raportului s'a constatat că veniturile unui cerșetor sunt de țece ori mai mari de cât ale unui muncitor, și acesta este motivul care i-a îndemnat să se retragă de o cam dată în provincie.

Notiță literară.

„*Povestea unei corône de oțel*”, scrisă anume pentru popor de iubul nostru poet George Coșbuc, a apărut în Bucureși, în editura librăriei C. Sfetea, cu o mulțime de ilustrațiuni intercalate întru text istoric-poporal, ce se estinde pe 260 pagini.

Prețul un leu 50 bani. Insuși titlul cărții ne spune că ea cuprinde istorisirea despre „Restatornicirea domniei românești și rășboiul pentru neatârțare”, scrisă anume pentru țerătime.

Întregă cartea e scrisă cu atâta foc și dragoste de neam, cu atâta farmec și în limbă atât de poporală, cum între scriitorii de ași singur Coșbuc e în stare a serie!

Ea e o adevărată podôbă literară în literatura noastră poporală.

„*Disciplina cu devotamentul și iubirea în serviciul educațiunii*”, de Ioan Dariu. Broșurică de 34 pagini, frumos tipărită în Tipografia noastră arhiepiscopale, tractând asupra acestor trei factori principali spirituali pentru reușita unui bun învățământ: devotament învățătorului, disciplina și iubirea în școlă.

„*Almanachul* edat de „*Reuniunea învățătorilor dela școlile confesionale gr. or. din diecesa Caransebeșului*”, din incidentul adunării generale iubilare ținută la 10/22 și 11/23 Sept. 1895, cu care ocaziune s'a inaugurat monumentul lui Constantin Diaconovici-Loga”, editura comitatului Reuniunii, a apărut la Caransebeș; 15 côle de tipar, hârtie fină, încadrare a fiecărei pagine în albastru, peste tot ediție luxuoasă. Costă numai 1 fl. (Dicem numai un fl., căci în comparare cu volumul și luxul volumului, prețul e minimal).

Almanachul, o imitație a „*Almanachului*” edat tot la iubileu de 25 de ani, de Societatea de lectură a seminariștilor noștri din Sibiu, are următorul cuprins:

1. Raport despre adunarea iubilare însași.
2. Cuvântările rostite în decursul adunării, la deschidere, la încheere, cele de salutare a reprezentanților altor reuniuni ori corporațiuni, la desvălirea monumentului Loga, — etc.
3. Poesie ocașională la desvălirea monumentului, scrisă de T. V. Păcățian.
4. Raportul asupra Reuniunii în cei 25 ani primi.
5. Un conspect al disertațiilor (189) ținute în Reuniune, prin despărțăminte în cei 25 ani trecuți.
6. Locurile unde s'au ținut adunările generale în acești 25 ani.
7. *Elaborate* venite dela bărbați cu interes pentru ale școlei, ca contribuție literară la acest almanach iubilar, și anume:
în frunte „*Quem dii oderunt, pedagogum fecerunt*” de Alexandru Mocsonyi;
„*Învățământul intuitiv în șc. pop.*” de înv. Sava Molin;
„*Ce sporiu au să arete cele 3 clase inițiere ale școlei elementare?*” de G. Dragoescu;
„*Simplificarea grafice și ortografice*” de Ilie Trăilă;
„*Politica culturală, rațională, morală*”, de V. Babeș;
„*Școlă în anticitate*” de Dr. A. Marienescu;
„*Impresii din o adunare gen. a înv. din diecesa Caransebeș*” — de Dr. Ilarion Pușcariu;
„*Reflecțiuni asupra esamenelor din protopresb. Buziaș*” — de Ioan Marcu;
„*Martiri în tôte timpurile*” de Dr. George Popa;
„*Cum trebuie să fie învățătorul*” de înv. Ioan Miclea.

„*Lupta dela Belgrad în 1456, lecțiune practică din istoria Ungariei, de înv. G. Cătană.*”
8. La fine o serie de sentințe primite tot ca contribuții literare pentru „*Almanach*” dela fruntași ai biserice și școlei române.

Precum vedem, un op și variat și bogat. Fiecare învățător va putea afla și învăța multe lucruri bune dintr'ensul.

Nr. 6176/1899 Epir. [186] 3-3

CONCURS.

Consistorul arhiepiscopial al bisericii române ortodoxe din Transilvania, prin această publică concurs pentru planurile după cari voiesc a zidi **biserica catedrală în Sibiu**, pe lângă următoarele condiții:

Catedrala are să răspundă tuturor recerințelor reclamate de rital orientat, cu un spațiu intern pentru cel puțin 1500 persoane.

Planurile să se facă după stilul oriental bizantin, cu toate întocmirile interne și esterne și cu uși în număr de ajuns pentru siguritatea publică.

Prețul zidirii ca atare fără adjustarea internă să nu treacă peste 300—320.000 corone.

Planuri cari contemplă o biserică mai scumpă, precum și acele, cari nu corăspund din punct de vedere formal, sunt eschise dela concurs.

Reflectanții au să prezenteze două schițe, două fațade, două secțiuni, toate la 1:200, după aceea un preliminar de spese, calculate după metrul cubic, care după prețurile din Sibiu se compută la 3 m. zidire cubică cu 15 fl., și în fine o scurtă descriere a planului.

Premiile de concurs:

Premiul I. cu 2000 corone

" II. " 1500 "

" III. " 1000 "

Planurile premiate devin proprietatea bisericii române ortodoxe.

Planurile provădute cu un motto și cu o epistolă sigilată în care să se arete numele, locuința arhitectului, și motto sub care s'a prezentat planul la concurs, au să se înainteze la *Consistorul arhiepiscopial în Sibiu* în restimp de 4 luni dela publicarea primă, dar cel mai târziu până în 15 Ianuarie stilul nou 1900.

Planurile prezentate se vor examina în timp de 6 săptămâni după expirarea termenului, prin o comisiune de experți, iar premiile se vor plăti după- ce vor obține aprobarea sinodului arhiepiscopial asemenea la 6 săptămâni.

La concurs pot participa numai arhitecți și ingineri recunoscuți.

Sibiu, din ședința consistorului arhiepiscopial ca senat episcopesc, ținută la 21 August, 1899.

Ioan Metianu
archiepiscop

Nr. 492/1899 [187] 2-3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile din comunele însemnate mai jos, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

1. Bicău — lângă Brănișca — cu salar de 300 fl., și adică: în bani repartizați în popor 140 fl., în natură 70 fl., folosirea unei grădini de fânaț 45 fl., venitul cantoral 15 fl. și 3 stângini de lemne, din care să se încaldăscă și școala; grădină de legumi și curțir în edificiul școlii.

2. Brănișca, cu salar anual de 300 fl., și anume: în bani din repartiție 245 fl., folosirea unei grădini 10 fl., venitul cantoral 15 fl., 3 stângini de lemne din care să se încaldăscă și școala 30 fl., și curțir în edificiul școlii.

3. Cărmășenești cu filia Dănulești, cu salar de 300 fl. din repartiție în popor, curțir în edificiul școlii și lemnele trebuincioase pentru foc.

4. Godinești cu filia Petrești cu salar de 300 fl., anume: din repartiție în popor 125 fl., folosința unui pământ arător și fânaț de 4 jugere 50 fl., în natură 125 ferdele de curcuz 125 fl., curțir și lemnele trebuincioase.

5. Vorța cu filia Valea-lungă, cu salar anual de 280 fl., adică: din repartiție în bani dela popor 243 fl., lemne și folosirea unei grădini 37 fl. și curțir în edificiul școlii.

Dela reflectanții la aceste posturi se recere să se prezenteze până la alegere în vr'o Duminecă ori Sărbătoare, la biserica din comuna la care au concursat, spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericești și pentru luarea de informațiuni mai detaiate despre starea școlii și modul de plătire al salariului.

Învățătorul ales la vr'una din aceste școle, e dator să țină și prelegerile în școala de repetiție împreună cu instruirea în cântările bisericești; va fi obligat mai departe a cânta Duminecă și Sărbătorea în strană, având a conduce cu școlarii și cântările liturgice în biserică.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi, au să-și așternă suplicele lor concursuale, instruite conform normelor din vigóre, la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Ilia, la 12 August 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetele parohiale respective.

Avram P. Păcurariu
protopresbiter

Nr. 831—1899 [189] 2-3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Agnitei, se escrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

1. Bruiu, cu salar anual de 300 fl., și anume 150 fl. ajutor dela stat, ce se va putea obține pe baza documentelor fiitorului învățător calificat, curțir și lemnele de foc.

2. Șulumberg, salar anual de 300 fl. plătibil parte din alodiul bisericii și parte din repartiție dela popor, curțir, lemne și grădină.

Dela concurenți se recere, pentru ambele posturi, să fie cântăreți, buni, să instrueză pe elevi și pe adulți în grădănit și pomărit. Înainte de alegere au să se prezenteze în vre-o Duminecă sau Sărbătoare la biserica spre a face cunoștință cu poporul.

Cerurile instruite conform prescrierilor, sunt a se adresa în termenul prescrierilor oficiului protopresbiteral gr.-ort. al tractului Agnita în Nocrichiu (Uj-egyház).

Nocrichiu, în 14 August 1899.

Oficiul protopresbiter.

Nicolae Moldovan
adm. prot.

Ad Nr. 101—1899 [191] 2-3

Concurs repețit

Pentru ocuparea postului de învățător eventual de învățător secundar la școala română elementară comunală din Jina, comitatului Sibiului, se escrie concurs repețit cu termenul până la 17 Septembrie st. n. a. c.

Emolumentele sunt: trei sute (300) fl. v. a. salar anual, locuință gratuită și trei stângini lemne de foc.

Numai concurențele și concurenții de religia gr.-or se vor lua în considerare. În lipsa de concurenți calificați, se institue în mod provisor și de aceea fără calificațiunea recerută de lege.

Suplicele de concurs sunt a se trimite președintelui șcaunului școlar, până la termenul sus-indicat.

Jina, în 4 Sept. st. n. 1899.

D. Pamfiloiu **Ioan Sava**
paroch-pres. secretar

Nr. 487—1899 [188] 3-3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor de învățători dela școlile confesionale gr.-or. române din mai jos însemnatele comune, în protopresbiteratul Avrigului, se escrie prin această concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

1. Glâmboca, postul de învățător, cu salariu anual de 300 fl., și

anume 220 fl. ajutor dela stat și 80 fl. din alodiul comunal, curțir și lemnele necesare pentru foc.

2. Streza-Cârțișóra, postul de învățător cu salar anual de 300 floreni, curțir și lemnele necesare pentru foc.

3. Ucea-inferioară, postul de învățător cu salarul anual de 300 fl., curțir și lemnele necesari pentru foc.

4. Ucea-superioară, al doilea post de învățător, cu salar anual de 300 fl. v. a., curțir și lemnele necesare pentru foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, să-și substernă cerurile concursuale instruite conform legilor în vigóre la subscrisul oficiu protopresbiteral gr.-or. al Avrigului în Avrig (posta Avrig, Felek, Szebenvarmege) până la termenul sus-indicat, cu aceea, că cei aleși vor avea să conducă cântările cu pruncii de școlă în biserică Dumineca și Sărbătorea.

Avrig, 26 August 1899.

În conțelegere cu comitetele parohiale respective. —

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Avrigului. **Ioan Cădea**
protopop

Nr. 274/1899 [185] 3-3

Concurs

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, protopresbiteratul Abrudului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela datul de față.

1. Bucium-Cerbu, salar 300 florini din repartiție, curțir și lemne de foc.

2. Bucium-Isbita, salar 300 fl. din repartiție, curțir și lemne.

3. Bucium-Sat, salar 400 fl. în rate lunare anticipative, curțir, lemne și folosirea grădinei școlare.

Concurenții la acest post, trebue să aibă calificațiunea următoare:

a) patru clase gimnasiale;

b) dexteritatea de a înființa un cor;

c) dexteritatea de a instrua elevii în economia practică.

4. Buninginea, salar 300 fl. din repartiție, curțir și lemne.

5. Cărpiniș, salar 300 fl. din repartiție, curțir și lemne.

6. Ciuruleasa, salar 300 fl. din repartiție, curțir și lemne.

7. Roșia cu Corna, salar 300 fl. din repartiție, și lemne.

8. Pătrângenii, cu Valea-Bulzului, salar 300 fl. și anume: 145 fl. 50 cr. din venitul regalului și interesele după obligațiunea de stat, restul din fondul școlar, curțir, grădină și lemne.

9. Trâmboie, salar 300 fl. și 1 stângin de lemne.

10. Zlatna cu Vultor, salar 400 fl., relut de curțir 50 florini și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, își vor presenta cerurile instruite conform normelor în vigóre, subsemnatului oficiu până la termenul

arătat, și să se prezenta în vre-o Duminecă sau Sărbătoare la biserica, spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic, având cei- ce vor reflecta la postul de sub Nr. 8. a participa în toate Duminecele și Sărbătorile cu elevii la serviciul divin pe rând la bisericile din Pătrângenii și Valea-Bulzului.

Oficiul protopresbiteral, în conțelegere cu comitetele parohiale.

Abrud, 15 August 1899.

Petru Popoviciu
protopresbiter

Nr. 401/1899 protopresb. [192] 1-3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, se escrie prin această concurs cu termenul inclusiv 15 Septembrie a. c. v.

1. Mucundorf, cu salar anual 300 fl., curțir și lemne.

2. Feleag, cu salar anual de 300 fl., curțir și lemne.

3. Seleușul-mare, cu salar anual de 300 fl., curțir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-unul din posturile învățătoresci sus-menționate, pe lângă îndatorirea a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserica din comuna respectivă, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale, — au a-și așterne cerurile concursuale instruite în sensul legilor în vigóre, în termenul fixat, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Sighișóra, 12 August 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Sighișóra, în conțelegere cu comitetele parohiale concernente.

Dimitrie Moldovan
protopop

In *Tipografia și librăria arhiepiscopială, Sibiu*, a eșit de sub tipar:

Dogmatica ortodoxă

de

Greg. Pletosu,

protoiereu, profesor gimnasial

Carte aprobată de Preaveneratul Sinod arhiepiscopial gr.-or.

Prețul broș. fl. 1.20, pentru România 3 franci.

In *Tipografia și librăria arhiepiscopială, Sibiu*, a eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Drepturile, datorințele

și
responsabilitatea membrilor de direcțiune,

de

Alfred Kormos

traducere de

Constantin Popp, funcționar la „Albina”.

Prețul broș., inclusive porto postal, fl. 1.60

ȘCOLELE DE MUSICĂ PRIVATE KAISER

conces. de înaltul oficiu școlar c. r. al țerii,

Viena, cercul VII, VIII. și III, an școl. 26.

Frecuența 1898/99: 352 elevi din întreaga Austro-Ungaria și străinătate, 24 puteri didactice. **Cant, clavier, toate instrumentele cu corde și de suflăt, toate ramurile teoretice**, cor mixt, orchestru, cursuri speciale și laterale.

Curs de 2 ani pentru iustruirea învățătorilor.

Curs de 7 luni pregătitor pentru examenul de stat c. r.

Curs de musică bisericească pentru copii cântăreți.

Curs de musică instrumentală și de dirigent. [193] 2-2

Secțiunea pentru instrucțiune teoretică scripturistică.

45 de candidați au depus examenul de stat, în parte „cu distins”. Prospect gratis prin cancelaria institutului VII/1. Zieglergasse 29.

Celor din afară lămuriri despre pensii în apropierea institutelor, și în însuși institutul. Primirea elevilor până în 15 Octombrie, dacă sunt locuri disponibile și în decursul anului.